

Landskap: Halland Upptecknat av: Bror Jansson
 Härad: Hök Adress: Skottorp
 Socken: Diverse s:n Berättat av: Johan Hallengren
 Uppteckningsår: 1941. Född år i Rännestör

Goemisse.	s. 1.
Skattsägen.	s. 2.
Bäckahästen.	s. 3.
Kung Fesles hög.	s. 3.
Odens jakt ö. maran.	s. 5.
Kyrkobygge.	s. 5.
Tröll.	s. 6.
Spöke.	s. 7-9.
Gast.	s. 9.
Förgjorda stumar.	s. 10.
Tröllgädda.	s. 11.
Gast: Pål Rasmus.	s. 12.
Blombergsten.	s. 13.
Tratt hund.	s. 14.

H. G. 21.

Ulmur k. 28.

Ulmur k. 53

Skriv endast på denna sida!

Goenisse.

2
Goenisse höll till på en plats
och där fyllde han hela taggalvet
med säd. Då han var hem såden,
tappa han en "kladd" och i den var
det 18 tass. De var väl en bra goe-
nisse! Det var visst på Nya Skot-
torp, som som hade goenissen. Man
skulle sätta gröt till en i taggalvet,
annars kunde det hända, att man blev
ovän med honom.

Skatt.

3
På Bengt Petter Nilssons mark
i Åstorp kuller i Rännelövs socken
låg en drake och ruvade över en
skatt. Några personer skulle en gång
uppräva upp skatten. Men då de sågo
skatten, blevo de så "själa glada" att de
började jubla. Då försvann skatten,
ty de hade ej hållit sitt tysthetslöfte.

Sars Karlsson berättade historien
för mig, slutar berättaren.

Bäckahästen

4
Förr tala folk ibland om bäcka-
hästen eller bäcksmannen. Vid Gun-
narsson kvarn i Rännestöv såu ibland
bäcksmannen ute i en ock på en
sten och spelade.

Kung Fesles hög.

På lantbr. Vikaug Johanssons mark i Blåtorp
i Rännestövs socken har byggnadsnären funnit
en gravhöf. som förut varit ständ. och ^{derför} ej
intagen i inventeringar av gravhögar. Högen bet-
räddes av de gamla "Kung Fesles hög" En kung,
som hette Fesle, skulle ha varit hirdling över
trakten och ha blivit begravd där enligt
trad.

Odens jaht.

Då en fågel, ja' vet inte, va' för sort de va, skriker, då det är möht, säger man, åu det är "Odens honga."

Maran.

Maran var väldigt vanlig. Skyddsmedel mot maran var, åu man skulle sätta skorna med hälarne mot sängen. Detta var emellertid en praktisk åtgärd, ty det skulle vara, för åu man goshulle få sand på fötterna upp i sängen, då golvet var sandat.

ACC. N:R. M. 8027:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kyrkobygge.

Ett par stutkalvar skulle höra
det första lasset sten till kyrka-
bygget i Rännestör. Där de trött-
nade, skulle man sedan bygga sock-
nens kyrka. Vid nuvarande Kyrka-
kullar i Åstorp tröttnade kyrkal-
varna. Sedanmera flyttade man kyrka-
bygget ⁱⁿ nuvarande Rännestörs by.

Ullm. N. 53

Troll.

En person, kallad Jucke, bodde vid Tormars broar i Västtorps socken. Vid Tormars broar (vid Trits hus) är en stenbänk och där låg ett hus för i tiden.

En annan person Håkan saff en gång tillsammans med Jucke på nämndstället och det var i kvällen. "Jag vågar ej gå hem," sade Jucke, "för jag är rädd för Trollen." Då det frös "ringade" det nämligen i berg och detta var det som han antagligen trodde vara ljud från troll.

Håkan följde då med Jucke ett stycke, men ville sedan vända; men Jucke vågade ej gå vidare. Då sade Håkan: "Tag och grip dig med potatis, ty det hjälper (skämt). Detta gjorde J. och gick sedan hem själv.

Spöke

I Hjörnered i Ysby socken sådes
det spöke på ett ställe. Ibland
såg man en halv ligga och skri
utanför en stengärd. När dom
tittade närmare efter, så fanns
det ingen halv där utan det hela
var bara ett spöke.

Shogsmuan.

Några hist. om shogsmuan har berätt-
aren inte bnt.

Spöke

"Tätt ut Sändalen i Hjörnered i
Upplag sn. bodde en bonde, kallad Jeppa-
kal. Man såg ibland en käring kom-
ma intill stället gående ned mot
sjön. Hon hade ett lakeu över sig
och skulle gå ned och sänka sig
sjön, sade man.

Leest.

Pål Resmus var en synnerligen fräktad
gäst. Slutligen blev han medlem i en
källa vid Västlops mejeri. Han bodde in-
nan i en gård vid Hentöra.

Spöke

En del ungdomar i Perstorp
sågo en gång ett spöke komma spring-
ande ner mot Perstorns sjö. När
de komma närmare, så sågo de, att
spöket saknade huvud. Folk var lät-
ta till att tro sånt för, tillägger
berättaren.

Offer i källor

Någonting om offer i källor har berättaren
inte hört talas om.

ACC. N:R. M. 8027:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Trällyg.

Min systerdotter hade lagt en
del stenar utanför porten till en gård,
säger berättaren. Bonden på gården trodde,
än det var något farligt med stenar-
na. Såunda tog han stenarna med en
glödtång och la dem på en skottkärra.
Därpå körde han stenarna till ån och
kastade dem i den. De kastades i ån så
än "olygget" skulle gå med strömmen.

Trälgädda

12

En som hette Johannes Olsson i
Hjörnered Ysby sn, kallad Träsko-maguen,
kom en gång till Sven Jeppsson i Hjör-
nered och ville låna en frumla. Då
sade den sistnämnde: "Du skulle vatt
ude i natt å se, ja fick en gäd-
da'stora ögon som ko hade den."
Johannes O.: "Hur va då den övriga
kroppen?" — "Dra ej med mig, för
då får du ej låna min frumla."

Pål Rasmus.

I forna tiden brändes folk, som ej ville lyda sin befäl, på bål på Vallens gods i Västorp. En gång var det en torpare, som orhyldigt anklagades för något och då han ej kunde bevisa sin orhyld, brändes han på bål. Då han skulle brännas, sade han till befälet, som skulle ha varit Pål Rasmus: "Det får du svara för inför Gud." — "Pål Rasmus svarade: "Det kan min hund." Efter torparens död på bålet försvann hunden.

Blombergs sten.

På Pettersa Viktors ägor (Viktor Rengtssons) i Åstorp i Rännestor lägen stenhall kallad Blombergs sten. När Edsbergas vägen i Rännestors socken byggdes, sprängde man sönder stenen och tof den. Jag hörde aldrig någon historia om den, säger berättaren.

Svart hund

För länge sedan förvunnos en jude och en dalkulla, som befunno sig i trakten. En man, kallad Tilles Per, sades ha mördat dem. En gång hade Jönna Kalle i Västarp följt hem Tilles Per. När han kom till Tilles Persa hem, såg han en stor svart hund och den var alldeles röd i halsen. Sedan vågade aldrig Jönna Kalle, komma dit mera. Det var säkert den onde, som han såg, tillägger berättaren.